EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أقسام التوحيد

Aqsām al-tawḥīd

CATEGORIILE TAWḤĪD-ULUI

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh
ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Categoriile tawḥīd-ului

أقسام التوحيد

Aqsām al-tawḥīd

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: أقسام التوحيد
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Aqsām al-tawḥīd · Silsilat al-Dīn al-naṣīḥah, nr. 46 · Al-Maktab al-Taʿāwunī li-l-Daʿwah wa-l-Irshād wa-Tawʿiyat al-Jāliyāt bi-Sulṭānah
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Categoriile tawḥīd-ului 1
Glosar 20
Bibliografie 21
Indice 22

Categoriile tawḥīd-ului

Toată lauda I se cuvine numai lui Allah. Binecuvântările și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și a companionilor săi. În cele ce urmează:

Tema tawḥīd-ului este una măreață: el este temelia religiei și baza tuturor celor cu care au venit trimișii — binecuvântările și pacea fie asupra lor — de la primul până la ultimul.
Fără îndoială, acest subiect merită o deosebită atenție. Cei care s-au rătăcit și au pierit au ajuns astfel pentru că nu au cunoscut această temelie, s-au îndepărtat de ea și au lucrat împotriva ei. Asociaționiștii nu cunoșteau unicitatea adorării, care este temelia cu care au fost trimiși mesagerii, pentru care au fost coborâte Cărțile și pentru care au fost create cele două categorii de făpturi înzestrate cu răspundere: djinnii și oamenii. Ei socoteau că asocierea în care se aflau era o religie bună și o faptă prin care se apropiau de Allah, deși ea este cea mai mare nelegiuire și cel mai mare păcat. Din neștiință, din nepăsare și din imitarea strămoșilor și a oamenilor drepți de dinaintea lor, credeau că aceasta era religie, apropiere de Allah și adevăr. Îi respingeau pe trimiși și se luptau împotriva lor pe această temelie falsă. După cum a spus Allah, Preamăritul:

﴿إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُواْ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ﴾

Ei i-au luat pe diavoli drept ocrotitori în locul lui Allah și socotesc că sunt bine călăuziți.

Coran 7:30, fragment

Și a spus El, Slăvit și Preaînalt:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ﴾

Ei adoră în afara lui Allah ceea ce nu le poate face nici rău, nici bine și spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah."

Coran 10:18, fragment

Și a spus Preaînaltul:

﴿وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَٰذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Iar cei care și-au luat ocrotitori în afara Lui spun: „Nu-i adorăm decât pentru ca ei să ne apropie de Allah." Allah va judeca între ei în privința celor asupra cărora se deosebesc. Allah nu-l călăuzește pe cel mincinos și necredincios.

Coran 39:3, fragment

Primii care au căzut în această nenorocire și au adoptat asocierea au fost oamenii din neamul lui Nūḥ — binecuvântările și pacea fie asupra lui. Ei au fost primul neam care a căzut în asociere, iar cei de după ei i-au imitat. Cauza a fost exagerarea cu privire la oamenii drepți: ei au exagerat în privința lui Wadd, Suwāʿ, Yaghūth, Yaʿūq și Nasr. Aceștia fuseseră niște bărbați drepți din mijlocul lor. Au murit la puțină vreme unii după alții, iar oamenii i-au regretat nespus și s-au întristat foarte tare. Diavolul le-a înfrumusețat exagerarea în privința lor, făurirea imaginilor lor și așezarea acestor imagini în locurile unde se adunau. Le-a spus că astfel poate vor urma calea acelor oameni. În aceasta s-a aflat pieirea lor și a celor de după ei: după multă vreme, au ajuns să-i adore. Un grup dintre înaintași a spus că, după ce acei oameni au murit și au venit alții după ei, aceștia au adorat statuile. Allah, Slăvit și Preaînalt, a coborât despre ei cuvintele:

﴿وَقَالُواْ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا وَقَدْ أَضَلُّواْ كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ
إِلَّا ضَلَٰلًا مِّمَّا خَطِيٓـَٰٔتِهِمْ أُغْرِقُواْ فَأُدْخِلُواْ نَارًا فَلَمْ يَجِدُواْ
لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارًا﴾

Și au spus: „Nu vă părăsiți divinitățile! Nu-i părăsiți pe Wadd, nici pe Suwāʿ, nici pe Yaghūth, pe Yaʿūq și pe Nasr!” Ei i-au rătăcit pe mulți. Nu le spori celor nedrepți decât rătăcirea! Din pricina păcatelor lor au fost înecați și apoi introduși în Foc, fără să găsească ajutoare în afara lui Allah.

Coran 71:23–25

Așadar, exagerarea în privința oamenilor drepți dintre oameni, a îngerilor, a profeților, a djinnilor și a idolilor este rădăcina acestei nenorociri. Allah a arătat prin trimiși că trebuie adorat numai El, Preamăritul, că El este adevărata Divinitate și că nu este îngăduit să fie așezați intermediari între El și robii Săi. Dimpotrivă, numai El trebuie adorat, direct, fără mijlocitori. Pentru aceasta a trimis mesagerii, a coborât Cărțile și a creat oamenii și djinnii. Preaînaltul a spus:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât ca să Mă adore.
Coran 51:56

Și a spus El, Preamăritul:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

O, oameni, adorați-L pe Domnul vostru, Cel care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, ca să fiți cu teamă de El!
Coran 2:21

Și a spus El, Slăvit și Preaînalt:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا﴾

Domnul tău a hotărât să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați cu bunătate față de părinți.
Coran 17:23, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor.

Coran 1:5

Și a spus El, Slăvit și Preaînalt:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ﴾

Am trimis în fiecare comunitate un mesager, ca să le spună: „Adorați-L pe Allah și feriți-vă de ṭāghūt!”

Coran 16:36, fragment

Acest subiect — adică tawḥīd-ul — are nevoie, mereu și întotdeauna, de o atenție sporită: oamenii trebuie îndrumați spre religia lui Allah, spre afirmarea unicității Sale și spre adorarea sinceră numai a Lui. Asocierea este cel mai mare păcat, iar cei mai mulți oameni au căzut în ea, atât în vechime, cât și în vremurile mai noi. De aceea, ea trebuie explicată oamenilor, care trebuie avertizați împotriva ei în orice vreme. Aceasta se face chemând la unicitatea lui Allah, Preamăritul, interzicând asocierea și arătându-le oamenilor felurile ei, pentru ca ei să se ferească de ea. Pecetea profeților, Muḥammad ﷺ, a împlinit aceasta în cel mai desăvârșit chip, atât la Mecca, cât și la Medina. Cu toate acestea, lumea s-a umplut de această asociere din pricina învățaților răi și a celor care cheamă la rătăcire, a îndepărtării celor mai mulți de religia lui Allah, a lipsei lor de înțelegere a religiei și a refuzului de a se îndrepta spre adevăr. Ei au o părere bună despre cei care cheamă la fals și la asociere, în afara celor de care Allah Se îndură. După cum a spus Allah, Preamăritul:

﴿وَمَآ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾

Cei mai mulți oameni nu vor crede, oricât de mult ai dori tu aceasta.
Coran 12:103

Și a spus Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ﴾

Iblīs și-a adeverit părerea despre ei, iar ei l-au urmat, în afara unui grup dintre credincioși.
Coran 34:20

Și a spus El, Slăvit și Preaînalt:

ج

﴿وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾

Dacă te supui celor mai mulți de pe pământ, ei te vor abate de la calea lui Allah. Ei nu urmează decât presupuneri și nu fac decât să născocească.

Coran 6:116

De aceea, asocierea s-a răspândit printre neamuri: după Nūḥ, la ʿĀd, în neamul lui Ibrāhīm, în neamul lui Shuʿayb, în neamul lui Lūṭ și la celelalte comunități venite după ele. Au ajuns să se imite unele pe altele, spunând:

﴿بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِم مُّهْتَدُونَ﴾

Ba ei spun: „I-am găsit pe părinții noștri urmând o credință și noi ne călăuzim pe urmele lor.”

Coran 43:22

Când această nenorocire a devenit atât de răspândită și de gravă încât doar puțini au rămas feriți de ea, cei înzestrați cu știință au datoria să-i dea întâietate față de orice alt subiect: mă refer la explicarea tawḥīd-ului și a opusului său. Trebuie să se preocupe de el mai mult decât de orice altă ramură a cunoașterii, fiindcă el este temelia. Dacă această temelie se strică și este ruinată prin asociere, celelalte fapte devin nule. După cum a spus El, Preamăritul:

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا۟ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

Dacă ar fi săvârșit asociere, li s-ar fi zădărnicit tot ceea ce făceau.
Coran 6:88, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَلَقَدْ أُوحِىَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ بَلِ ٱللَّهَ فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّـٰكِرِينَ﴾

Ți s-a revelat ție și celor de dinaintea ta: „Dacă săvârșești asociere, fapta ta va fi cu siguranță zădărnicită și vei fi printre cei care pierd. Ci numai pe Allah să-L adori și să fii dintre cei mulțumitori!”
Coran 39:65–66

Așadar, postul, pelerinajul și celelalte acte de adorare nu sunt de folos dacă temelia, care este tawḥīd-ul, a fost stricată.

Categoriile tawḥīd-ului sunt trei. Prin cercetarea cuprinzătoare, examinarea și meditarea asupra versetelor, a hadithurilor și a situației asociaționiștilor, s-a vădit că ele sunt trei: două pe care asociaționiștii le recunoșteau și o a treia pe care o negau. În privința acesteia s-au ivit disputa dintre ei și trimiși, lupta, loialitatea și dezicerea, dușmănia și ura.

Cine cercetează Coranul cel nobil, viața Profetului, situația trimișilor — binecuvântările și pacea fie asupra lor — și a comunităților cunoaște aceasta. Unii au adăugat o a patra categorie, numită *„unicitatea în urmarea Trimisului”*: adică obligația de a-l urma pe Trimis și de a se ține de Legea revelată. Nu există o altă persoană care să fie urmată în afara Trimisului. El este conducătorul suprem și cel care trebuie urmat; nu este îngăduită ieșirea din Legea sa. Există o singură Lege revelată, cu un singur îndrumător: Profetul nostru — binecuvântările și pacea fie asupra lui. Nimănui nu-i este îngăduit să iasă din Legea sa. Dimpotrivă, ambele categorii de făpturi răspunzătoare, djinnii și oamenii, trebuie să se supună Legii sale și să urmeze calea lui în tawḥīd și în toate poruncile și interdicțiile. Această a patra categorie este cunoscută și se încadrează în unicitatea adorării, căci Domnul, Preamăritul, le-a poruncit robilor Săi să urmeze Cartea și Sunnah. Tocmai aceasta este unicitatea în urmarea Trimisului. Învățații sunt unanimi asupra obligației de a-l urma pe Trimis și de a merge pe calea lui și asupra faptului că nimănui nu-i este îngăduit să iasă din Legea sa, așa cum al-Khiḍr a putut să nu urmeze Legea lui Mūsā. Potrivit opiniei corecte, al-Khiḍr era un profet de sine stătător, nu un adept al lui Mūsā. Înainte de Muḥammad, existaseră mulți profeți și trimiși, fiecare având o Lege revelată. După cum a spus Allah, Preamăritul:

﴿لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

Fiecăruia dintre voi i-am rânduit o Lege și o cale.
Coran 5:48, fragment

Această comunitate, însă, are un singur profet: Muḥammad — binecuvântările și pacea fie asupra lui. Din clipa în care Allah l-a trimis pe Muḥammad ﷺ ca profet și până în ziua de astăzi și până la Ziua Învierii, această comunitate are obligația să-l urmeze numai pe acest Profet și să meargă pe Legea sa cunoscută din Cartea lui Allah și din Sunnah Trimisului Său ﷺ. Nimănui nu-i este îngăduit să se abată de la ea. Nimeni nu poate spune: *„Eu*

urmez Tora, Evanghelia, pe cutare sau pe cutare." Toți au obligația de a urma Legea lui Muḥammad ﷺ. Cel care pretinde că i-ar fi îngăduit cuiva să iasă din ea este necredincios și rătăcit, potrivit consensului musulmanilor.

Din cele de mai sus am aflat că tawḥīd-ul are trei categorii:

1. Unicitatea stăpânirii.

2. Unicitatea adorării.

3. Unicitatea Numelor și Atributelor.

Unicitatea stăpânirii înseamnă credința în faptele Domnului, Preamăritul: că El face tot ceea ce voiește și că El este Creatorul și Dătătorul celor de trebuință. Asociaționiștii nu negau această categorie, ci o recunoșteau. Ea implică unicitatea adorării și o face obligatorie pentru ei. Cel care are aceste însușiri — este Creatorul, Dătătorul celor de trebuință, Cel care dă viață și moarte, Rânduitorul tuturor treburilor și Cel care dispune de toate lucrurile — trebuie adorat, iar oamenii trebuie să I se supună. El, Preamăritul, spune:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

Spune: „Cine vă dă cele de trebuință din cer și de pe pământ? Cine stăpânește auzul și văzul? Cine scoate viul din mort și mortul din viu? Cine rânduiește toate treburile?" Ei vor răspunde: „Allah." Spune atunci: „Oare nu vă temeți de El?"

Coran 10:31

Sensul este: dacă știți că El este Allah, oare nu vă temeți de El, recunoscând unicitatea Sa, adorându-L cu sinceritate numai pe El și părăsind asocierea? Ei recunosc toate acestea. Știu că El este Domnul, Creatorul și Dătătorul lor de hrană, dar au crezut că apropierea de El prin adorarea idolilor și a statuilor Îl mulțumește. După cum a spus Allah, Preamăritul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ﴾

Ei adoră în afara lui Allah ceea ce nu le poate face nici rău, nici bine și spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah."

Coran 10:18, fragment

Aceasta este credința lor falsă:

﴿فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۖ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾

Pe un grup l-a călăuzit, iar un alt grup a meritat rătăcirea. Ei i-au luat pe diavoli drept ocrotitori în locul lui Allah și socotesc că sunt bine călăuziți.

Coran 7:30

Diavolii le-au înfrumusețat răul și le-au făcut să pară frumoasă adorarea idolilor, a îngerilor, a profeților, a copacilor, a pietrelor și a altora. Allah a adus ca dovadă împotriva negării de către ei a unicității adorării tocmai recunoașterea lor a unicității stăpânirii și a Numelor și Atributelor. Cel care creează, dă cele de trebuință, rânduiește treburile, dă viață și moarte este Cel îndreptățit să fie adorat și ascultat, Preamăritul. Toate Numele Sale sunt, de asemenea, o dovadă limpede că El este îndreptățit să fie adorat. El

este Cel Milostiv, Îndurătorul, Dătătorul celor de trebuință, Atoateștiutorul, Rânduitorul tuturor treburilor, Stăpânul tuturor posesiunilor, Regele, Cel care știe toate lucrurile și are putere asupra fiecărui lucru. El face tot ceea ce voiește. Cel care are o asemenea măreție trebuie adorat singur, fără nimic altceva alături de El.

Toate aceste Nume indică sensuri mărețe: al-Raḥmān indică mila; al-ʿAzīz indică puterea; al-Razzāq indică dăruirea celor de trebuință; al-Samīʿ arată că El aude rugile și cuvintele robilor Săi; al-Baṣīr arată că îi vede pe ei și situațiile lor, și așa mai departe. Sunt Nume mărețe și frumoase, care indică sensuri mărețe. Toate sunt adevărate și toate Îi aparțin în mod real lui Allah, Preamăritul, într-un chip potrivit Lui, fără să aibă asemănare sau egal în privința lor. După cum a spus Preaînaltul:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

Nimic nu este asemenea Lui, iar El este Cel care aude totul și vede totul.

Coran 42:11, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ﴾

Și nimeni nu-I este egal.

Coran 112:4

Companionii — Allah să fie mulțumit de ei — și toți cei care i-au urmat pe Trimis — binecuvântările și pacea fie asupra lui — sunt unanimi în afirmarea Numelor și Atributelor. Ele sunt reale și Îi aparțin în mod real lui Allah, Preaînaltul, într-un chip potrivit Lui, fără denaturare, negare, căutarea modalității sau asemănare cu făpturile. Așezarea deasupra Tronului, coborârea, auzul, văzul, vorbirea și toate celelalte Atribute sunt reale. Tot astfel, toate Numele sunt reale. De aceea, Preaînaltul a spus:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا﴾

Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase, așadar chemați-L prin ele!

Coran 7:180, fragment

Adică cereți-I prin ele. El este chemat și I se cere prin Numele Sale:

يا رحمن يا رحيم يا عزيز يا غفور اغفر لي، ارحمني،
فرج كربتي

O, Cel Milostiv! O, Îndurătorule! O, Atotputernicule! O, Iertătorule! Iartă-mă, ai milă de mine și înlătură-mi necazul!

Și alte asemenea rugi. De asemenea, El este chemat și prin afirmarea unicității Sale și prin credința în El, după cum a spus Preaînaltul:

﴿رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ فَـَٔامَنَّا﴾

Domnul nostru, am auzit un chemător care chema la credință, spunând: „Credeți în Domnul vostru!” Și noi am crezut.

Coran 3:193, fragment

Și după cum se spune în hadith:

اللهم إني أسألك بأني أشهد أنك أنت الله لا إله إلا أنت،
الأحد الصمد، الذي لم يلد ولم يولد، ولم يكن له
كفوا أحد

O, Allah, Îți cer prin mărturisirea mea că Tu ești Allah, că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine, Unicul, Cel de care toate au nevoie, care nu a născut și nu a fost născut și căruia nimeni nu-I este egal.

Al-Tirmidhī

El este chemat prin afirmarea unicității Sale, prin credința în El și prin recunoașterea robului că El este Domnul, Divinitatea și Cel pe care Îl adoră pe drept. Tot astfel, I se cere prin faptele bune, folosite ca mijloc de apropiere de El. Toate acestea sunt prilejuri pentru primirea răspunsului. Așa L-au rugat și oamenii din peșteră, prin faptele lor bune:

وهم قوم دخلوا غاراً للمبيت فيه والاتقاء من المطر، فأنزل الله عليهم صخرة سدت الغار عليهم، فلم يستطيعوا رفعها، فقالوا فيما بينهم: إنه لن يخلصكم من هذه الصخرة إلا الله بسؤالكم الله بأعمالكم الصالحة، فتوسل أحدهم ببره بوالديه، والآخر بعفته عن الزنا، والثالث بأدائه الأمانة، ففرج الله عنهم الصخرة فخرجوا

Erau niște oameni care au intrat într-o peșteră ca să înnopteze și să se adăpostească de ploaie. Allah a făcut să cadă peste ei o stâncă ce le-a astupat ieșirea. Nu au putut să o dea la o parte și și-au spus unii altora: „Nimeni în afară de Allah nu vă va scăpa de această stâncă. Rugați-L pe Allah prin faptele voastre bune!" Unul dintre ei s-a apropiat de El prin bunătatea față de părinții săi, altul prin ferirea sa de adulter, iar al treilea prin îndeplinirea lucrului care îi fusese încredințat. Allah a îndepărtat stânca de la ei, iar ei au ieșit.

Hadithul despre aceasta este transmis în mod autentic de la Profet ﷺ. Acesta este unul dintre mărețele Sale semne, Preamăritul, și una dintre dovezile măreției Sale puteri. El îi iubește pe robii care caută apropierea de El prin Numele și Atributele Sale și pe cei care caută apropierea de El prin fapte

bune. În schimb, căutarea apropierii prin rangul cuiva, prin dreptul cuiva sau prin însăși persoana cuiva este o inovație. De aceea, când Profetul ﷺ a murit — oamenii obișnuiau în timpul vieții sale să caute apropierea de Allah cerându-i să-L roage — ei îi spuneau:

يا رسول الله ادع لنا

O, Trimis al lui Allah, roagă-te pentru noi!

Iar el se ruga pentru ei, așa cum s-a întâmplat în vremea secetei. Se afla pe amvon, iar ei i-au cerut să-L roage pe Allah pentru ei. El L-a rugat pentru ei și Allah i-a răspuns. Uneori ieșea pe câmp, împlinea două unități de rugăciune, apoi ținea predica și se ruga. După ce Profetul ﷺ a murit, ʿUmar s-a îndreptat spre unchiul său, al-ʿAbbās, și a spus:

اللهم إنا كنا إذا أجدبنا نتوسل إليك بنبينا فتسقينا، وإنا نتوسل إليك بعم نبينا فاسقنا

O, Allah, când eram loviți de secetă, căutam apropierea de Tine prin Profetul nostru și ne dădeai ploaie. Acum căutăm apropierea de Tine prin unchiul Profetului nostru; dă-ne ploaie!

Atunci al-ʿAbbās s-a ridicat și s-a rugat, iar ei au spus *„Amīn”* la rugăciunea lui, și Allah le-a dăruit ploaie. Dacă ar fi fost îngăduită căutarea apropierii de Allah prin însăși persoana sau prin rangul cuiva, ʿUmar și companionii — Allah să fie mulțumit de ei — nu s-ar fi îndreptat spre al-ʿAbbās, ci ar fi căutat apropierea prin însăși persoana Profetului. Persoana lui — binecuvântările și pacea fie asupra lui — este măreață atât în viață, cât și după moarte.

Scopul celor de mai sus este să arate că Trimisul ﷺ a ocrotit și a apărat tawḥīd-ul. El a explicat că această comunitate are datoria de a-I închina numai lui Allah adorarea și de a se îndrepta spre El,

Slăvit și Preaînalt, cu inimile și faptele lor în actele de adorare, fără să adore alături de El un profet, un înger, un djinn, soarele, luna sau orice altceva.
Allah, Preamăritul, le-a impus robilor Săi aceasta în Cartea Sa cea nobilă și le-a arătat să-L adore numai pe El și să se îndrepte numai spre El. Trimisul ﷺ a desăvârșit transmiterea acestui lucru, l-a vestit limpede, a ocrotit hotarele tawḥīd-ului și a avertizat împotriva căilor care duc la asociere. De aceea, această comunitate are datoria să-I închine numai lui Allah adorarea. Adorarea este dreptul lui Allah și nimeni altcineva nu are vreo parte din ea. După cum a spus Allah, Preamăritul:

﴿فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

Așadar, adoră-L pe Allah, închinându-I numai Lui religia! Numai lui Allah I se cuvine religia curată. Cei care și-au luat ocrotitori în afara Lui spun: „Nu-i adorăm decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.” Allah va judeca între ei în privința celor asupra cărora se deosebesc. Allah nu-l călăuzește pe cel mincinos și necredincios.

Coran 39:2–3, fragment

Și a spus El, Preamăritul:

﴿فَٱدْعُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ﴾

Așadar, chemați-L pe Allah, închinându-I numai Lui religia, chiar dacă necredincioșilor nu le place!

Coran 40:14

Și a spus Preaînaltul:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor.

Coran 1:5

Și a spus El, Preamăritul:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ﴾

Nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, închinându-I numai Lui religia, urmând credința curată.

Coran 98:5, fragment

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.
Profetul ﷺ a spus:

حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئا

Dreptul lui Allah asupra robilor este ca ei să-L adore și să nu-I asocieze nimic.

Autenticitatea sa este convenită de al-Bukhārī și Muslim.

Acest lucru este cunoscut din textele Cărții și ale Sunnei și este un lucru cunoscut în mod necesar din religie. De aceea, învățații adevărului au obligația de a depune toate eforturile pentru a explica acest adevăr prin cărți, tratate, mijloacele de informare, predici, îndemnuri și toate celelalte mijloace posibile. El este cel

mai măreț drept și cea mai măreață obligație, fiindcă este rădăcina și temelia religiei, după cum s-a arătat.

Binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra tuturor companionilor săi.

Glosar

Tawḥīd
Recunoașterea unicității lui Allah în stăpânirea Sa, în dreptul Său la adorare și în Numele și Atributele Sale.

Unicitatea stăpânirii
Credința în faptele Domnului: El creează, dă cele de trebuință, dă viață și moarte și rânduiește toate treburile.

Unicitatea adorării
Închinarea tuturor actelor de adorare numai lui Allah, fără a-I asocia pe altcineva.

Numele și Atributele
Numele frumoase și Atributele lui Allah, afirmate într-un chip potrivit Lui, fără denaturare, negare, căutarea modalității sau asemănare cu făpturile.

Shirk
Asocierea altcuiva cu Allah în ceea ce Îi este propriu, îndeosebi în adorare.

Tawassul
Căutarea unui mijloc de apropiere de Allah. Cartea deosebește mijloacele îngăduite, precum Numele Sale și faptele bune, de cele neîngăduite.

Ṭāghūt
Ceea ce este adorat în afara lui Allah și de a cărui adorare credinciosul trebuie să se ferească.

Sunnah
Învățătura și calea Profetului Muḥammad, cunoscute din ceea ce a spus, a făcut și a aprobat.

Bibliografie

1. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Aqsām al-tawḥīd (أقسام التوحيد). Silsilat al-Dīn al-naṣīḥah, nr. 46. Al-Maktab al-Taʿāwunī li-l-Daʿwah wa-l-Irshād wa-Tawʿiyat al-Jāliyāt bi-Sulṭānah.

2. Coranul. Text arab al citatelor: Tanzil Project, Uthmani 1.1, CC BY 3.0.

3. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Al-Ṣaḥīḥ.

4. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Al-Ṣaḥīḥ.

5. Al-Tirmidhī, Muḥammad ibn ʿĪsā. Al-Jāmiʿ.

Indice

al-Khiḍr 9
al-ʿAbbās 16
asociere 3, 6, 8, 17
fapte bune 15
Ibrāhīm 7
mijlocitori 4
Nūḥ 3, 7
Numele și Atributele 15
oamenii drepți 3
secetă 16
urmarea Trimisului 9

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

CREDINȚĂ ȘI ADORARE

Categoriile tawḥīd-ului

Temelia credinței și legătura dintre cele trei categorii ale tawḥīd-ului.

Ibn Bāz explică unicitatea stăpânirii, unicitatea adorării și unicitatea Numelor și Atributelor. Dovezile din Coran și Sunnah arată de ce adorarea I se cuvine numai lui Allah și cum trebuie urmat Trimisul Său.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro